

Minister Rozwoju i Technologii

Znak pisma: DAB-I.053.4.2024.IR.1
Warszawa, 14 sierpnia 2024 r.

Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji

Minister Rozwoju i Technologii działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), zwanej dalej: „ustawą o petycjach”, w związku z wniesioną petycją z 10 maja br., przekazaną drogą elektroniczną przez Ministerstwo Infrastruktury dnia 22 maja br., dotyczącą zmiany przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Wt”, w zakresie § 14, a więc przepisów o dojazdach i dojazdach do działek budowlanych, informuje o odrzuceniu wniesionej przez Państwo petycji.

Uzasadnienie

Przedmiotowa petycja dotyczy postulatu o zmianę przepisów § 14 rozporządzenia Wt, a więc przepisów dotyczących dojeżdż i dojazdów do działek budowlanych.

Na wstępie należy wskazać, że minister kierujący działem administracji rządowej: budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo, tj. aktualnie Minister Rozwoju i Technologii nie jest zarówno organem administracji architektoniczno-budowlanej jak również organem nadzoru budowlanego, w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725 i 834), zwanej dalej „ustawą Pb”. Co za tym idzie, Ministerstwo Rozwoju i Technologii nie jest urzędem zobowiązanym i uprawnionym do wydawania wiążących interpretacji przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Na żadnym etapie postępowań w sprawach indywidualnych obowiązujące przepisy ustawy Pb nie uprawniają ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa do interpretacji przepisów prawa, jak również do ingerencji w prowadzone przez właściwe organy postępowania w sprawach indywidualnych, ani wydawania tym organom wytycznych w tym zakresie.

W konkretnej sprawie administracyjnej obowiązek należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków, spoczywa na organie właściwym do załatwienia sprawy administracyjnej. W odniesieniu do przepisów regulujących proces budowlany, powyższy obowiązek polega także na udzieleniu przez właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej (starostę/prezydenta miasta na prawach powiatu lub wojewodę) lub nadzoru budowlanego (powiatowego inspektora nadzoru budowlanego lub wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego) stosownych informacji w przedmiotowym zakresie.

W przypadku nieprawidłowego załatwienia sprawy przez ww. organy, inwestor ma prawo do zaskarżenia wydanego rozstrzygnięcia do organu wyższego stopnia na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej: „Kpa”, a po wyczerpaniu administracyjnych środków zaskarżenia – do sądów administracyjnych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935). W przypadku innego naruszenia obowiązków służbowych przez pracowników ww. organów, inwestor ma prawo do wniesienia skargi, w trybie określonym w przepisach Działu VIII Kpa.

Mając powyższe na uwadze podkreślić należy, że zgodnie z zasadą praworządności wynikającą z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zasada ta została wyrażona także w art. 6 Kpa.

W świetle powyższego, decyzja o pozwoleniu na budowę, musi być więc wydana na podstawie i w granicach prawa, obowiązującego w dacie jej wydania.

Zgodnie z przepisami art. 33 ust. 2 pkt 1 ustawy Pb do wniosku o pozwolenie na budowę należy dołączyć projekt zagospodarowania działki lub terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany (w postaci papierowej - w 3 egzemplarzach albo elektronicznej) wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i innymi dokumentami, których obowiązek dołączenia wynika z przepisów odrębnych ustaw, lub kopiami tych opinii, uzgodnień, pozwoleń i innych dokumentów. Wymagania dotyczące projektu budowlanego określają przepisy art. 34 ustawy Pb.

Natomiast, na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy Pb do podstawowych obowiązków projektanta należy opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny z wymaganiami ustawy, ustaleniami określonymi w decyzjach administracyjnych dotyczących zamierzenia budowlanego, obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że projektowanie stanowi jedną z działalności polegającej na wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, czyli działalności związanej z koniecznością fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych. Samodzielne funkcje techniczne w budownictwie mogą wykonywać wyłącznie osoby posiadające odpowiednie wykształcenie techniczne i praktykę zawodową, dostosowane do rodzaju, stopnia skomplikowania działalności i innych wymagań związanych z wykonywaną funkcją, stwierdzone decyzją, zwaną „uprawnieniami budowlanymi”, wydaną przez organ samorządu zawodowego (art. 12 ust. 1 i 2 ustawy Pb). Osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie podlegają odpowiedzialności zawodowej w budownictwie zgodnie z przepisami rozdziału 10 ustawy Pb, a także odpowiedzialności dyscyplinarnej określonej w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 551).

Zgodnie natomiast z art. 35 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy Pb przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza m.in.:

1. zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z:
 - a) ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu,

- b) wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
 - c) ustaleniami uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej;
2. zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi;

W razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie określonym w ust. 1 organ administracji architektoniczno-budowlanej nakłada postanowieniem obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia (zgodnie z art. 35 ust. 3 ustawy Pb).

Na podstawie art. 35 ust. 5 ustawy Pb organ administracji architektoniczno-budowlanej wydaje decyzję o odmowie zatwierdzenia projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i wydania decyzji o pozwoleniu na budowę:

- 1) w przypadku niewykonania, w wyznaczonym terminie, postanowienia, o którym mowa w ust. 3;
- 2) w przypadku wykonywania robót budowlanych przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę;
- 3) jeżeli na terenie, którego dotyczy projekt zagospodarowania działki lub terenu, znajduje się obiekt budowlany, w stosunku do którego wydano ostateczną decyzję o nakazie rozbiórki.

W tym miejscu warto wskazać na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 marca 2016 r., sygn. II OSK 1443/14 w którym stwierdzono, że z art. 6 Kpa wynika dla organów administracji nakaz stosowania prawa obowiązującego w dniu orzekania, a nie w chwili złożenia wniosku.

Zgodnie zatem z powyższym, w przypadku gdy od daty złożenia wniosku o pozwolenie na budowę do daty wydawania decyzji w tym przedmiocie stan prawny uległ zmianie, to organ administracji architektoniczno-budowlanej ma obowiązek fakt ten uwzględnić i wydać decyzję zgodną z obowiązującym prawem.

Organy administracji architektoniczno-budowlanej w prowadzonych postępowaniach są niezależne i nie mogą być zwolnione z samodzielnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy, a w swych orzeczeniach związane są jedynie rozstrzygnięciami zapadającymi w organach wyższej instancji, wydanymi w konkretnej sprawie, zgodnie z tokiem instancji. Rozstrzygnięcie wydane przez właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej może zostać skontrolowane przez upoważniony do tego organ wyższego stopnia (kontrola instancyjna) lub przez sąd administracyjny (kontrola sądowa).

Należy również zauważyć, że zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy Pb obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając m.in.:

- spełnienie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych określonych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.Urz. UE L 88 z 04.04.2011, str. 5, z późn. zm.),

dotyczących m.in. bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa użytkowania i dostępności obiektów (pkt 1 lit. b i f);

- poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej (pkt 9).

Dodatkowo należy wskazać, że dla działek budowlanych lub terenów, na których jest przewidziana budowa obiektów budowlanych lub funkcjonalnie powiązanych zespołów obiektów budowlanych, należy zaprojektować odpowiednie zagospodarowanie, zgodnie z wymaganiami art. 5 ust. 1–2b ustawy Pb, zrealizować je przed oddaniem tych obiektów (zespołów) do użytkowania oraz zapewnić utrzymanie tego zagospodarowania we właściwym stanie techniczno-użytkowym przez okres istnienia obiektów (zespołów) budowlanych (art. 6 ustawy Pb).

W tym miejscu należy podkreślić, że rozporządzenie Wt ustala warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i związane z nimi urządzenia, ich usytuowanie na działce budowlanej oraz zagospodarowanie działek przeznaczonych pod zabudowę, zapewniające spełnienie wymagań art. 5 i 6 ustawy Pb. Przepisy tego rozporządzenia stosuje się przy projektowaniu, budowie i przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków oraz budowli nadziemnych i podziemnych spełniających funkcje użytkowe budynków, a także do związanych z nimi urządzeń budowlanych, z zastrzeżeniem § 135 ust. 10 oraz § 207 ust. 2 rozporządzenia Wt (§ 1 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Wt).

Zgodnie z § 14 rozporządzenia Wt:

1. *Do działek budowlanych oraz do budynków i urządzeń z nimi związanych należy zapewnić dojazd i dojście umożliwiające dostęp do drogi publicznej, odpowiednie do przeznaczenia i sposobu ich użytkowania oraz wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej, określonych w przepisach odrębnych. Szerokość jezdni stanowiącej dojazd nie może być mniejsza niż 3 m.*
2. *Dopuszcza się zastosowanie dojścia i dojazdu do działek budowlanych w postaci ciągu pieszo-jezdni, pod warunkiem że ma on szerokość nie mniejszą niż 5 m, umożliwiającą ruch pieszy oraz ruch i postój pojazdów.*
3. *Do budynku i urządzeń z nim związanych, wymagających dojazdów, funkcję tę mogą spełniać dojścia, pod warunkiem że ich szerokość nie będzie mniejsza niż 4,5 m.*
4. *Dojścia i dojazdy do budynków, z wyjątkiem jednorodzinnych, zagrodowych i rekreacji indywidualnej, powinny mieć zainstalowane oświetlenie elektryczne, zapewniające bezpieczne ich użytkowanie po zapadnięciu zmroku.*

Dodatkowo należy wskazać, że ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130) określa, że przez dostęp do drogi publicznej należy rozumieć bezpośredni dostęp do tej drogi albo dostęp do niej przez drogę wewnętrzną lub przez ustanowienie odpowiedniej służebności drogowej (art. 2 pkt 14).

Zaznaczyć przy tym należy, że definicja dróg wewnętrznych zawarta jest w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 320). Zgodnie z art. 8 ust. 1 tej ustawy są to drogi, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym takiej drogi.

Trzeba również podkreślić, że zgodnie z § 330 rozporządzenia Wt przepisów tego rozporządzenia nie stosuje się (z zastrzeżeniem § 2 ust. 1 i § 207 ust. 2) jedynie w sytuacjach, gdy przed dniem wejścia w życie rozporządzenia został złożony wniosek o pozwolenie na budowę lub odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego i wnioski te zostały opracowane na podstawie dotychczasowych przepisów lub zostało

dokonane zgłoszenie budowy lub wykonania robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagane uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę.

W tym miejscu nadmienić trzeba, iż zgodnie z przepisami art. 9 ust. 1-3 ustawy Pb w przypadkach szczególnie uzasadnionych dopuszcza się odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych, o których mowa w art. 7. Odstępstwo nie może powodować zagrożenia życia ludzi lub bezpieczeństwa mienia, a w stosunku do obiektów użyteczności publicznej i mieszkaniowego budownictwa wielorodzinnego - ograniczenia dostępności dla potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2022 r. poz. 2240 i z 2024 r. poz. 1081) oraz nie może powodować pogorszenia warunków zdrowotno-sanitarnych i użytkowych, a także stanu środowiska, po spełnieniu określonych warunków zamiennych.

Wniosek o odstępstwo składa inwestor do właściwego miejscowo organu administracji architektoniczno-budowlanej, czyli do starosty lub prezydenta miasta na prawach powiatu, wyłącznie przed wydaniem pozwolenia na budowę albo decyzji o zmianie pozwolenia na budowę. Powyższy organ dokonuje oceny zasadności tegoż wniosku oraz, jeżeli uzna, że jest uzasadniony występuje do właściwego ministra, który ustanowił przepisy techniczno-budowlane z wnioskiem w sprawie upoważnienia do udzielenia zgody na odstępstwo. Minister po rozpatrzeniu wniosku udziela upoważnienia albo odmawia udzielenia upoważnienia organowi administracji architektoniczno-budowlanej. Minister może uzależnić upoważnienie do wyrażenia zgody na odstępstwo od spełnienia dodatkowych warunków. Jednakże ostateczną decyzję podejmuje, po ewentualnym uzyskaniu upoważnienia oraz analizie zebranego materiału dowodowego, w konkretnym postępowaniu administracyjnym, właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej, który udziela bądź odmawia zgody na odstępstwo, w drodze postanowienia.

Należy zauważyć, że upoważnienie ministra nie jest decyzją ani postanowieniem w rozumieniu Kpa i żaden przepis prawa nie wskazuje na konieczność uzasadniania przez właściwego ministra swojego rozstrzygnięcia (ani w zakresie udzielonej zgody ani też udzielonej odmowy upoważnienia).

Wystąpienie przez organ administracji architektoniczno-budowlanej z wnioskiem w sprawie udzielenia upoważnienia do ministra jest jedną z czynności podejmowanych przez ten organ.

Ustawa Pb nie przewiduje możliwości wniesienia zażalenia na upoważnienie ministra w sprawie wyrażenia zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych ani na postanowienie w sprawie udzielenia bądź odmowy udzielenia zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych, co oznacza, że wyżej wymienione upoważnienie i postanowienie nie podlegają odrębnemu zaskarżeniu i - w przypadku uznania przez zainteresowanych, że są one nieprawidłowe - mogą być zaskarżone tylko wraz z decyzją w sprawie pozwolenia na budowę albo z decyzją o zmianie pozwolenia na budowę. Natomiast, od decyzji o pozwoleniu na budowę albo decyzji o zmianie pozwolenia na budowę wydanej przez właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej (starostę lub prezydenta miasta na prawach powiatu) stronom służy odwołanie do organu wyższego stopnia tj. wojewody.

Osoba posiadająca interes prawny może złożyć wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji o pozwoleniu na budowę, kończącej postępowanie w toku którego wydane jest postanowienie o udzieleniu odstępstwa. W przypadku stwierdzenia nieważności pozwolenia na budowę usunięte z obrotu prawnego zostanie także postanowienie o udzieleniu odstępstwa, wydane w toku postępowania. Jednakże, procedura wynikająca

z art. 9 ustawy Pb, nie przewiduje możliwości unieważnienia udzielonego upoważnienia ministra.

Odstępstwo od warunków techniczno-budowlanych powinno być traktowane z należytą powagą i nosić znamiona przypadku wyjątkowego, poddanego specjalnym rygorom.

Przy czym należy zauważyć, że jeżeli wniosek skierowany do ministra w przedmiotowej sprawie nie zawierał wszystkich aspektów uzasadniających konieczność wprowadzenia odstępowania lub w wyniku analizy ulegnie zmianie jego zakres, właściwy organ po weryfikacji, uznając przypadek za szczególny i spełniając wymogi określone w art. 9 ust. 3 pkt 1-6 ustawy Pb może ponownie wystąpić do ministra o upoważnienie do wyrażenia zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych.

Podkreślić w tym miejscu należy, że w Ministerstwie Rozwoju i Technologii trwają prace nad wydaniem nowego rozporządzenia w sprawie warunków technicznych dla budynków. Celem wydania nowego rozporządzenia jest m.in. przyjęcie rozwiązań, które będą odpowiadały aktualnym technologiom występującym w budownictwie, jak również przyspieszą i ułatwią proces realizacji inwestycji, będąc jednocześnie przejrzyste i zrozumiałe dla odbiorcy. Dlatego też planuje się wprowadzenie zmian mających na celu m.in. uaktualnienie warunków technicznych, ich ulepszenie i uproszczenie, a także doprecyzowanie przepisów, które aktualnie budzą wątpliwości interpretacyjne. Dlatego też wskazana przez Państwa problematyka zostanie wnikliwie przeanalizowana podczas tych prac.

Dodatkowo pragnę poinformować, że wszelkie wystąpienia, które wpływają do tutejszego resortu, są poddawane analizie pod kątem ewentualnego wykorzystania podczas prac legislacyjnych w bieżących lub przyszłych zmianach aktów prawnych będących we właściwości resortu.

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Małgorzata Getlich

zastępca dyrektora departamentu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

Sprawę prowadzi: DAB

E-mail: sekretariatDAB@mrit.gov.pl

Telefon: 22 323 40 01

Informacja o przetwarzaniu danych osobowych w procesie rozpatrywania petycji

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPiT/SkrytkaESP. Wykonującym obowiązki Administratora jest Dyrektor Departamentu Architektury, Budownictwa i Geodezji.
2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 r. poz. 870), w celu rozpatrzenia petycji.
4. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
 - organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
 - inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Rozwoju i Technologii (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
5. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
6. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
8. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia petycji.

9. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
- prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
 - prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
 - prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
10. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa.